

ling. Og jeg støtter denne Tro noget paa, at dette Flertal i høj Grad ere Repræsentanter for det store Landbrug, der jo paa en Maade vel kan siges at være Aarsag til, at Trangen til at faa Husmandsbrug er til Stede, idet det ved sin Indforskrivning af fremmed Arbejdskraft gør det nødvendigt for den danske Arbejder at skaffe sig anden Adgang til Erhverv.

Ændringsforslaget under Nr. 2 kunde man jo maaske i og for sig have nogen Sympati for, men jeg mener dog der ligesom det ærede kongevalgte Medlem (Sørensen-Egaa), at det er heldigst, om denne Sag blev udsat, og det blev overladt til Regeringens Initiativ at komme med Forslag i den Retning; da vi ikke ønske at lægge Forslaget nogen Hindring i Vejen, ville vi altsaa ikke stemme for Underændringsforslaget under Nr. 2.

Landbrugsministeren (Poul Christensen): Jeg maa i høj Grad beklage, at Udvalgets Flertal ikke har kunnet gaa ind paa det foreliggende Forslag uden at foretage en Afkortning i Summen i de følgende 4 Aar. Jeg er bange for, at dette Ændringsforslag, hvis det bliver vedtaget, vil berede Forslaget Vanskeligheder i det andet høje Ting. Jeg beklager derfor endnu en Gang i høj Grad, at det er kommet frem, og opfordrer ærede Medlemmer til at stemme imod det. Der er sikkert ikke hos noget Medlem i dette Ting Tvivl om, at der i høj Grad er Trang til denne Million ogsaa uden Afkortning. Ser man paa Ansøgnernes Tal, kan sikkert ingen tvivle om, at der i de følgende Aar vil blive Brug for hele den Sum, der er til Raadighed, selv om der ikke foretages nogen Afkortning. Jeg kunde imidlertid bedre have forstaaet de ærede Forslagsstillere, hvis man havde indskrænket sig til at afkorte Summen i Periodens sidste Aar, idet man maaske kunde forudsætte, at Tillægsaanene væsentlig vilde melde sig i de første Aar, saaledes at det med dem tilsigtede Formaal kunde fyldstgøres i de første 3—4 Aar. Man kunde maaske ogsaa forudsætte, at en Del Ansøgere, da man ved Lovens Revision forventede, at Summen vilde blive forhøjet, havde undladt at søge under den gamle Lov, hvorfor der i Begyndelsen af den nye Periode vilde komme et større Antal end maaske senere hen; saa at der i de senere Aar maaske ikke vilde være saa stor Trang til Penge som i de første. I indeværende Aar er der saa mange Ansøgere, at selv om hele Beløbet kommer til Udbetaling næste Aar, vil det alligevel

neppe slaa til, og vi maa gaa ud fra, at der vil melde sig en hel Del nye Ansøgere. Jeg maa derfor indstændigt fraraade det høje Ting at stemme for dette Ændringsforslag, ogsaa fordi jeg er bange for, at det paa dette sene Tidspunkt skal berede Lovforslaget Vanskeligheder i det andet Ting.

Angaaende det af 3 ærede Medlemmer stillede Forslag under Nr. 2 skal jeg straks sige, at jeg erkender, at der ogsaa fra mit Synspunkt er noget rigtigt i de fremsatte Betragtninger. Men jeg tror dog ikke, at denne Ændring vil føre til større Retfærdighed end den gamle Ordning. Jeg har prøvet at udregne nogle Tal og er kommen til det Resultat, at f. Eks. i Københavns Amt vilde alle Ansøgere kunne faa deres Ønske opfyldt, og der vil endda være nogle Penge tilovers. Der er i dette Amt ansøgt om 67,800 Kr., og Befolkningstallet er vistnok meget nær op mod det samme Tal, noget over 60,000. Hvis man gaar ud fra, at der til næste Aar vil være 3 Mill. Kr. til Raadighed, skulde efter Ændringsforslaget de 1¹/₂ Million fordeles efter Folketallet. Da der nu er ca. 1¹/₂ Million Mennesker i de forskellige Amtsraads-kredse, vil det blive omtrent 1 Kr. pr. Hoved, og naar der er noget over 60,000 Mennesker i Københavns Amtsraads-kreds, og der er forlangt 67,800 Kr., vil man allerede efter den første Beregning være meget nær ved at faa dækket hele det ønskede Beløb, og der vil endda være nogle Penge tilovers. Dette bliver dog ikke mange; der vil blive godt 1,100 Kr. tilbage for hver Ansøger, og da der kun er 10 Ansøgere, vil det efter den anden Fordeling blive 11,000 Kr., i alt Fald nogle Tusind Kroner vil der altsaa blive tilbage, efter at alt var dækket. — Gaa vi saa til det andet Yderpunkt, Randers Amt, vil Resultatet, regnet paa samme Maade, blive, at dette Amt, der har faaet 555,000 Kr., vilde faa omtrent 200,000 Kr. mindre. Man vil se, at dette Ændringsforslags Vedtagelse i meget høj Grad vil forrykke det bestaaende Forhold. Jeg erkender imidlertid, at der er noget berettiget i den fremsatte Tanke, og at der maatte kunne gøres noget i den Retning. For Øjeblikket kan jeg naturligvis overveje Spørgsmaalet, men hvis det stod til mig, skulde jeg for mit Vedkommende ogsaa gerne til Efteraaret overveje, om der muligvis kunde træffes en anden Ordning, men Fremtiden vil jo vise, hvem der skal føre det ud i Livet til næste Aar. Jeg tror, som sagt, at Ønsket er fuldt beret-